

Ανώτατη Δικαστική Επιτροπή Αθλητισμού Sport Supreme Judicial Committee

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
CYPRUS SPORT ORGANISATION

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Αρ. Υπόθεσης: 3/2016

Ενώπιον: ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ - ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑ - ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΑΘΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - ΜΕΛΟΥΣ
ΓΑΣΤΩΝ ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - ΜΕΛΟΥΣ

Μεταξύ:

1. TYLER DEMETRIOS BROWN
2. DEMETRIOS SAMUEL MAXIM

Αιτητές

-και-

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΩΝ ΚΥΠΡΟΥ (ΟΧΚ)

Καθ' ων η αίτηση

Ημερομηνία: 20 Δεκεμβρίου 2021

Εμφανίσεις:

Για τους Αιτητές: Ο κ. Γιώργος Τ. Χριστοφίδης, Δικηγόρος
Για ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΔΕΠΕ

Για τους Καθ' ων η Αίτηση: Ο κ. Στέφανος Σκορδής, Δικηγόρος
Για ΣΚΟΡΔΗΣ & ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΠΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η παρούσα υπόθεση αφορά επανεξέταση της προσφυγής των αιτητών η οποία καταχωρήθηκε την 24 Μαΐου 2016 σύμφωνα με την οποία οι καθ' ων η αίτηση αποφάσισαν να εγγράψουν τους αιτητές ως αθλητές Τάξης Β στο Μητρώο της Ομοσπονδίας Χιονοδρόμων Κύπρου. Οι αιτητές

ισχυρίζονται ότι το καταστατικό της Ομοσπονδίας και συγκεκριμένα το νέο άρθρο 3 αυτού προκαλεί δυσμενή διάκριση και παραβιάζει την αρχή της ισότητας διαχωρίζοντας τους αθλητές σε αθλητές Α Τάξης και Β Τάξης εισάγοντας περιττά και παράνομα εμπόδια στην εκπροσώπηση της Κύπρου από τους αιτητές σε παγκόσμιους αγώνες σκι.

Το Διοικητικό Δικαστήριο με απόφαση του στη προσφυγή 698/17 ακύρωσε την προηγούμενη απόφαση της ΑΔΕΑ αναφέροντας μεταξύ άλλων τα εξής:

«Καταλήγω πως η ΑΔΕΑ ως ανεξάρτητη δημόσια Αρχή Επίλυσης διαφορών των πολιτών και με αθλητικές οργανώσεις, σωματεία ή Ομοσπονδίες, οφείλει να εξετάσει κατά πόσο οι αποφάσεις Ομοσπονδιών, έστω και αν λαμβάνονται λόγω δέσμευσης από το Καταστατικό τους όπως ψηφίζεται, παραβιάζουν το Νόμο ή τους Κανονισμούς, (χωρίς να ελέγχουν την συνταγματικότητα νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων, - αρμοδιότητα που ανήκει στο Δικαστήριο -) ή κατά πόσο οι αποφάσεις αυτές παραβιάζουν τα προστατευόμενα από το Σύνταγμα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα, όπως η αρχή της ισότητας του άρθρου 28 του Συντάγματος.

Η ΑΔΕΑ θεωρώ πως πλανήθηκε ως προς τη φύση του Καταστατικού της Ομοσπονδίας Χιονοδρόμων Κύπρου, το οποίο δεν αποτελεί ούτε Νόμο προερχόμενο από τη νομοθετική εξουσία, ούτε Κανονισμό κατ' εξουσιοδότηση της Εκτελεστικής Εξουσίας από το Νόμο, όπου σε τέτοια περίπτωση ορθά δεν θα επιτρεπτο ο έλεγχος της συνταγματικότητας του. Σε κάθε περίπτωση οι αιτητές επικαλέστηκαν δυσμενή διάκριση και αυτό ήταν αντικείμενο της προσφυγής ενώπιον της ΑΔΕΑ. Ως εκ τούτου, ο λόγος ακυρώσεως περί πεπλανημένης κρίσης της ΑΔΕΑ, ως προς τις αρμοδιότητες της επιτυγχάνει.»

Τα γεγονότα της υπόθεσης δεν αμφισβητούνται και συνίστανται στο ότι οι αιτητές υπέβαλαν αίτηση για εγγραφή στο Μητρώο των καθ' ων η αίτηση και οι καθ' ων η αίτηση τους ενέγραψαν στο Μητρώο Αθλητών της Β Τάξης της Ομοσπονδίας εφόσον κατά τον ουσιώδη χρόνο «οι αιτητές δεν είχαν την μόνιμη διαμονή τους στην Κυπριακή Δημοκρατία για περίοδο (τουλάχιστον 6 μήνες αποδεδειγμένης συνεχούς διαμονής για κάθε έτος) προ της καταχωρήσεως της αίτησης για εγγραφή.» Δεν αμφισβητείται ότι πράγματι κατά τον ουσιώδη χρόνο οι αιτητές διέμεναν στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής παρόλο ότι κατάγονται από την Κύπρο και είναι κάτοχοι Κυπριακής ταυτότητας και Κυπριακών διαβατηρίων.

Το ερώτημα το οποίο καλούμεθα να αποφασίσουμε είναι κατά πόσον ο διαχωρισμός των αθλητών σε αθλητές Τάξης Α και αθλητές Τάξης Β με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 3 των Εσωτερικών Κανονισμών της Ομοσπονδίας Χιονοδρόμων Κύπρου προκαλεί άνιση

μεταχείριση και δυσμενή διάκριση κατά παράβαση του άρθρου 28 του Συντάγματος και των άρθρων 21, 165.2 και 165.3 της Συνθήκης για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 21 του Θεμελιώδη Χάρτη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με βάση τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου διασφαλίζεται με το άρθρο 28 το δικαίωμα στην ισότητα καθώς και η αρχή της μη δυσμενούς διάκρισης. Η αρχή της ισότητας δεν απαγορεύει διακρίσεις στη μεταχείριση που θεμελιώνεται σε αντικειμενική εκτίμηση ουσιαστικών διαφορετικών πραγματικών καταστάσεων. Όπως εύστοχα αναφέρει ο Νίκος Χαραλάμπους στο σύγγραμμα του Εγχειρίδιο Κυπριακού Δικαίου σελ.199:

«Η αρχή της ισότητας παραβιάζεται όταν δημιουργούνται αυθαίρετες, τυχαίες ή συμπτωματικές διακρίσεις. Η αρχή της ισότητας αποκλείει διακρίσεις οι οποίες δεν ανάγονται σε εγγενείς διαφορές μεταξύ των υποκειμένων και των αντικειμένων του δικαίου. Αν τα υποκείμενα της ρύθμισης είναι ομοιογενή, δεν χωρεί διάκριση. Αν είναι ανομοιογενή χωρεί και παρέχεται ευχέρεια για τη θεσμοθέτηση διάφορου κανόνα ή την υιοθέτηση διάφορης ρύθμισης».

Περαιτέρω στην ποινική έφεση **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ν Αστυνομία**, ποινική έφεση 6195 λέχθηκαν τα ακόλουθα σχετικά με το άρθρο 28 του Συντάγματος.

"Το άρθρο 28.1 του Συντάγματος κατοχυρώνει την ισότητα ενώπιον του Νόμου, δηλαδή την όμοια μεταχείριση ομοιογενών και τον αποκλεισμό ανομοιογενών υποκειμένων και αντικειμένων του δικαίου. Η ομοιογένεια προσδιορίζεται με βάση την ουσία των πραγμάτων και όχι την αριθμητική τους δύναμη (Βλ. Μαυρογένης ν. Βουλής των Αντιπροσώπων κ.α., Αίτηση 1/96/22.1.97).

Η αρχή της ισότητας σημαίνει (θετικά) την επιταγή της απρόσωπης και αντικειμενικής κρίσεως και (αποθετικά) την απαγόρευση κάθε αυθαίρετης διακρίσεως, κάθε διακρίσεως δηλαδή που στηρίζεται σε ανυπόστατα ή άσχετα κριτήρια και αγνοεί την ουσιώδη ομοιότητα των υπό ρύθμιση ή κρίση περιπτώσεων. Από την άλλη πλευρά απαγορεύεται η ίση μεταχείριση ουσιαδώς ανόμοιων περιπτώσεων, γιατί κι αυτή αποτελεί στην πραγματικότητα αυθαίρετη μεταχείριση, αφού αγνοεί υφιστάμενα ή στηρίζεται σε ανυπόστατα ή άσχετα κριτήρια (Δαγτόγλου, "Συνταγματικό Δίκαιο, Ατομικά Δικαιώματα Β", παραγ. 1366).

Το άρθρο 28.1 του Συντάγματος έχει τύχει ερμηνείας σε σειρά αποφάσεων της νομολογίας

μας. Ο όρος "ίσοι ενώπιον του Νόμου" στο άρθρο 28.1 του Συντάγματος δε μεταδίδει την έννοια της ακριβούς αριθμητικής ισότητας αλλά διασφαλίζει μόνον εναντίον αυθαίρετων διακρίσεων και δεν αποκλείει εύλογες διακρίσεις οι οποίες πρέπει να γίνουν λόγω της ιδιάζουσας φύσεως των πραγμάτων (Μικρομμάτης ν. Δημοκρατίας, 2 R.S.C.C. 125).

Στην υπόθεση Δημοκρατία ν. Αρακιάν κ.α. (1972) 3 Α.Α.Δ. 294 είχαν υιοθετηθεί οι πιο κάτω αρχές της ελληνικής νομολογίας:

(1) Η συνταγματική αρχή της ισότητας συνεπάγεται την ίση ή ομοιόμορφη μεταχείριση "πάντων των υπό τας autάς συνθήκας τελούντων" (Υπόθεση 1273/65 του Στ.Ε.).

(2) Το άρθρο 3 του Ελληνικού Συντάγματος του 1952 - το οποίο αντιστοιχεί με το πιο πάνω άρθρο 28.1 - "αποκλείει μόνον την υπό του νομοθέτου θέσπισιν διακρίσεων αυθαιρέτων και όλως αδικαιολόγητων" (Υποθέσεις 1247/67 και 1870/67 του Στ.Ε.).

(3) "Ευλόγως προκύπτει παραβίασις της αρχής της ισότητος και ως εκ τούτου ακυρότης των προσβαλλομένων πράξεων, εφ' όσον πρόκειται περί ρυθμίσεων σχέσεων τελουσών υπό διαφόρους πραγματικές συνθήκας, αίτινες δεν αποκλείουν ανομοιομορφίας εν των διακανονισμώ αυτών" (Υπόθεση 2063/68 του Στ.Ε.).

(4) Η αρχή της ισότητας εφαρμόζεται "επί περιπτώσεων τελουσών υπό τας autάς εν γένει συνθήκας" (Υπόθεση 1215/69 του Στ.Ε.).

Στη Σεργίδη ν. Δημοκρατίας (1991) 1 Α.Α.Δ. (Απόφαση Ολομέλειας) υποδεικνύεται ότι το άρθρο 28 έχει ως λόγο (Βλ. Μικρομμάτης, πιο πάνω) την ουσιαστική σε αντίθεση με τη φαινομενική ισότητα. Υποδεικνύεται, επίσης, ότι η δυναμική της αρχής της ισότητας επιβάλλει την ανίχνευση της φύσης, των υποκειμένων και αντικειμένων του δικαίου ώστε να αποδίδονται τα ίσα στα όμοια και τον αποκλεισμό της ταύτισης των ανομοιών (Βλ. και απόφαση του Πικί, Δ. - όπως ήταν τότε -στην Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων, Αναφορά 2/89, 29.8.89, σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού της ομοιογένειας).

Από το σύνολο των πορισμάτων της Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας συνάγεται ότι αυτό που απαγορεύει η συνταγματική αρχή της ισότητας είναι η δημιουργία αυθαίρετων, τυχαίων ή συμπτωματικών διακρίσεων. Ομοίως απαγορεύεται η εξομοίωση,

από τον κοινό Νομοθέτη διαφορετικών καταστάσεων, ή η ενιαία μεταχείριση προσώπων που βρίσκονται υπό διαφορετικές συνθήκες πραγματικές ή νομικές με βάση όμως τυπικά ή συμπτωματικά κριτήρια. Ως αντισυνταγματικές θεωρούνται μόνο οι προδήλως παραβιάζουσες την αρχή της ισότητας διατάξεις. Η δε δικαστική εξουσία περιορίζεται σε έλεγχο υπερβάσεως ακραίων ορίων.

Εναντίον της μαθηματικής ισότητας συνηγορεί και ο διαπρεπής συνταγματολόγος Αριστόβουλος Μάνεσης. Όπως υποδεικνύει στο σύγγραμμα του "Συνταγματική Θεωρία και Πράξη" σελ. 320 "εν πάση περιπτώσει, είναι βέβαιον ότι η κατά το άρθρο 3.1 του Συντάγματος νομική ισότης, αφ' ενός δεν υποδηλεί κοινωνικήν και οικονομικήν ισότητα, αφ' ετέρου δε δεν σημαίνει μαθηματικήν ισότητα".

Στο ίδιο σύγγραμμα του - σελ. 320 - επεξηγεί ότι η συνταγματικά κατοχυρωμένη ισότητα του Νόμου νοείται ως αναλογική ισότητα. Και αυτό σημαίνει ότι ίση ρύθμιση υφίσταται - είτε εις πρόσωπα είτε εις πράγματα είτε εις σχέσεις είτε εις καταστάσεις αφορά αυτή - όταν ενεργείται ομοία μεταχείριση των ομοίων και ανομοία μεταχείριση των ανομοίων. Η όμοια μεταχείριση δια να είναι ίση προϋποθέτει ομοιότητα των υπο ρύθμιση θεμάτων. Αναφορικά με τον δικαστικό έλεγχο ο καθηγητής Μάνεσης υποδεικνύει ότι ο Δικαστής οφείλει να ερευνά αν υφίσταται πράγματι ομοιότητα των υπό ρύθμιση θεμάτων. Και για το σκοπό αυτό αποβλέπει στις ουσιώδεις ομοιοτητές των και με βάση αυτές να εκτιμά την αντικειμενική ύπαρξη ομοιότητας ή ανομοιότητας. Πρέπει επίσης ο Δικαστής να έχει υπόψη ότι ο νομοθέτης δικαιούται να κινείται με διακριτική ευχέρεια "εντός ευρέων πλαισίων" κατά την εκτίμηση της ομοιότητας ή μη των υπό ρύθμιση θεμάτων και κατά την θέσπιση ίσης ρύθμισης (Βλ. και Γιασεμίδου κ.α. ν. Δημοτικού Συμβουλίου Λευκωσίας κ.α., Α.Ε. 1611/31.10.96).

Κατά την έρευνά του κατά πόσο έχει παραβιασθεί ή όχι η αρχή της ισότητας το δικαστήριο οφείλει να χρησιμοποιεί μέτρο κρίσεως "κατά το μάλλον ή ήττον" αντικειμενικό. Πρέπει να αποβλέπει εις το "κοινόν περί δικαίου συναίσθημα" ή εις την "σύγχρονον περί δικαίου συνείδησιν". Επειδή δεν είναι ορθό να γίνεται λόγος περί "συναισθήματος" - ακόμη δε ολιγότερο "περί αισθήματος" - δικαίου, αλλά ούτε είναι ακριβές ότι υπάρχει τέτοιο κοινό "συναίσθημα" είναι προτιμότερο να αναζητείται το κριτήριο εις "την περί δικαίου συνείδησιν και δει την σύγχρονον". Δια να καταστεί δε τούτο ακόμη περισσότερο "ασφαλές" πρέπει να διασαφηνισθεί ότι ως "σύγχρονος περί δικαίου συνείδησις" δέον να εκλαμβάνεται η

τοιαύτη ενός λογικώς σκεπτόμενου μέσου σύγχρονου ανθρώπου" (Βλ. Μάνεση, πιο πάνω, σελ. 322-323)."

Το **άρθρο 3** των Εσωτερικών Κανονισμών της Ομοσπονδίας αναφέρει τα εξής:

«(3) ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΑΘΛΗΤΩΝ

3.1. Αθλητής Χιονοδρόμος δε δύναται να αγωνιστεί σε χιονοδρομικούς αγώνες οι οποίοι διεξάγονται υπό την αιγίδα της Ομοσπονδίας στην Κύπρο ή στο εξωτερικό που καθορίζονται σαν Τοπικοί Αγώνες, εκτός αν εγγραφεί σαν Αθλητής τάξης Α' στην Ομοσπονδία όπως προνοούν οι Κανονισμοί αυτοί τουλάχιστο 48 ώρες προ της καθορισμένης ημερομηνίας διεξαγωγής τινός αγώνα και κατά την ημέρα του αγώνα κατέχει εν ισχύ ταυτότητα αθλητή της Ομοσπονδίας. Αθλητής τάξης Β' ο οποίος εγγράφεται στην δύναμη της Ομοσπονδίας ως τέτοιος βάσει των προνοιών του παρόντος δεν θα μπορεί να συμμετάσχει στα τοπικά πρωταθλήματα, ούτε θα έχει δικαίωμα συμμετοχής στην Εθνική Ομάδα ή σε Ολυμπιακούς Αγώνες ή Παγκόσμιους Αγώνες Νέων εκπροσωπώντας την Κύπρο ή να συμμετέχει μέσω της Εθνικής Ομάδας Κύπρου, θα έχει όμως δικαίωμα συμμετοχής σε αγώνες στο εξωτερικό εφόσον εξασφαλίζει συμμετοχή στους πιο πάνω αγώνες απ' ευθείας μέσω της ατομικής του βαθμολογίας (FIS POINT) εκεί και όπου το επιτρέπουν οι κανονισμοί της FIS και μόνο εφόσον η εν λόγω συμμετοχή του δεν επηρεάζει ή μειώνει τον αριθμό συμμετοχών Αθλητών Α' που δικαιούται για το συγκεκριμένο αγώνα η Ο.Χ.Κ.

Νοείται ότι, οι προϋποθέσεις συμμετοχής αθλητή στις Εθνικές Ομάδες της Ο.Χ.Κ. και ανεξαρτήτως της πλήρωσης των πιο κάτω προϋποθέσεων θα καθορίζονται από το άρθρο 5 των παρόντων Εσωτερικών Αθλητικών Κανονισμών και τους σχετικούς Κανονισμούς Εθνικών Ομάδων της Ο.Χ.Κ. οι οποίοι περιλαμβάνουν και ρυθμίζουν τα θέματα των Εθνικών Ομάδων της Ομοσπονδίας και τις προϋποθέσεις και κριτήρια συμμετοχής σε αυτές των αθλητών καθώς επίσης και τους συναφείς κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας.

3.2 Για να εγγραφεί άτομο σαν αθλητής τάξης Α' και να του δοθεί Δελτίο Ταυτότητας Αθλητή τάξης Α' θα πρέπει:

(α) Να υποβληθεί η ισχύουσα σχετική Αίτηση Εγγραφής αθλητή/χιονοδρόμου της Ομοσπονδίας δεόντως υπογραμμένη από τον ίδιο (ή σε περίπτωση ατόμου κάτω των 18 ετών από τη μητέρα και τον πατέρα του ή και τους 2 κηδεμόνες του εκτός και εάν βάσει δικαστικού διατάγματος η επιμέλεια του ασκείται από ένα πρόσωπο οπότεν σε

τέτοια περίπτωση θα αρκεί η υπογραφή του εν λόγω προσώπου) και από το Χιονοδρομικό Όμιλο στον οποίο ανήκει.

β) Να υποβληθεί έγχρωμη φωτογραφία καθώς και πιστοποιημένο αντίγραφο του Πιστοποιητικού Γεννήσεως ή Ταυτότητα ή Διαβατηρίου του αιτητή.

γ) Να υποβληθεί η ισχύουσα Δήλωση Αποποίησης Ευθυνών δεόντως υπογραμμένη από τον ίδιο ή σε περίπτωση ατόμου κάτω των 18 ετών από τη μητέρα και τον πατέρα του ή και τους 2 κηδεμόνες του εκτός και εάν βάσει δικαστικού διατάγματος η επιμέλεια του ασκείται από ένα πρόσωπο οπότεν σε τέτοια περίπτωση θα αρκεί η υπογραφή του εν λόγω προσώπου.

δ) Να είναι μέλος Χιονοδρομικού Ομίλου και δηλωμένος σαν μέλος αυτού στην Ομοσπονδία.

ε) Να έχει μόνιμη διαμονή στην Κυπριακή Δημοκρατία η οποία να εκτείνεται για την περίοδο τουλάχιστον 2 συνεχόμενων ετών (τουλάχιστον 6 μήνες αποδεδειγμένης συνεχούς διαμονής για κάθε έτος προ της καταχώρησης της αίτησης για εγγραφή. Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να ζητήσει προς απόδειξη του εν λόγω στοιχείου οιαδήποτε αποδειχτικά στοιχεία κρίνει ως αναγκαία. Εγγραφή τέτοιου αθλητή δύναται να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή εφόσον αποδειχθεί ότι είχε και/ή έχει εκλείψει το στοιχείο της μόνιμης διαμονής του στην Κυπριακή Δημοκρατία.

ζ) Να πληρωθούν τα σχετικά τέλη εγγραφής ταυτόχρονα με την υποβολή της αίτησης για εγγραφή.»

Από την ανάγνωση των πιο πάνω άρθρων διαφαίνεται ότι για να μπορεί ένας αθλητής να εγγραφεί σαν αθλητής Τάξης Α πρέπει μεταξύ άλλων να έχει την μόνιμη διαμονή του στη Δημοκρατία για περίοδο τουλάχιστον δύο συνεχόμενων ετών πριν την καταχώρηση της αίτησης για εγγραφή και η διαμονή αυτή πρέπει να είναι συνεχής για τουλάχιστον έξι μήνες το χρόνο. Αθλητής ο οποίος δεν ικανοποιεί την πιο πάνω προϋπόθεση δεν μπορεί να εγγραφεί σαν αθλητής Τάξης Α αλλά μπορεί να εγγραφεί σαν αθλητής Τάξης Β. Αυτό ακριβώς έγινε και στην περίπτωση των αιτητών οι οποίοι αποδεδειγμένα δεν ικανοποιούσαν την πιο πάνω προϋπόθεση εφόσον κατά τον ουσιώδη χρόνο διέμεναν στις ΗΠΑ.

Εκείνο το οποίο πρέπει να αποφασίσουμε είναι κατά ποσό το κριτήριο της διαμονής του Εσωτερικού Κανονισμού 3.2 είναι τόσο ανυπόστατο η άσχετο ώστε να δημιουργείται άνιση μεταχείριση σε βάρος των αιτητών.

Έχουμε μελετήσει προσεκτικά το όλο θέμα καθώς επίσης και τις αγορεύσεις οι οποίες έχουν καταχωρηθεί από τους δικηγόρους των διαδίκων και καταλήγουμε ομόφωνα στο συμπέρασμα ότι το κριτήριο της διαμονής στην Κυπριακή Δημοκρατία το οποίο θέτει ο Εσωτερικός Κανονισμός 3.2 για να μπορέσει κάποιος να εγγραφεί σαν αθλητής Τάξης Α είναι λογικό και όχι αυθαίρετο και επομένως δεν δημιουργεί δυσμενή διάκριση και άνιση μεταχείριση μεταξύ των αθλητών που εγγράφονται σαν αθλητές Τάξης Α και εκείνων που εγγράφονται σαν αθλητές Τάξης Β. Θεωρούμε ότι οι περιπτώσεις των αθλητών των δύο κατηγοριών είναι ανόμοιες και υπάρχει λογική διαφοροποίηση μεταξύ Κυπρίων αθλητών που δεν διαμένουν μόνιμα στην Κύπρο και μπορούν να εγγραφούν μόνο σαν αθλητές Τάξης Β και εκείνων που διαμένουν μόνιμα στη Κυπριακή Δημοκρατία οι οποίοι μπορούν να εγγραφούν σαν αθλητές Τάξης Α. Θεωρούμε ότι η διαφοροποίηση η οποία γίνεται μεταξύ των αθλητών Τάξης Α και Τάξης Β με βάση το κριτήριο διαμονής στην Κυπριακή Δημοκρατία είναι εύλογη και δεν δημιουργεί οποιαδήποτε δυσμενή διάκριση ή άνιση μεταχείριση κατά παράβαση είτε του άρθρου 28 του Συντάγματος είτε του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους ομόφωνα αποφασίζουμε ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί και το σχετικό παράβολο κατάσχεται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑΣ

ΑΘΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΓΑΣΤΩΝ ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

